Haybernâm

El Hayber

2019

ISBN:

Dizgi : …

Kapak :

Baskı- Cilt : **2019**

İçindekiler

بِسْــمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Büyük Şarkı

Ben büyük şarkıları severim; büyük olsun,

Deniz gibi, gökyüzü gibi her şey ve mahzun.

Seviyorsam seni aşk ölümsüzdür gönlümce,

Âşıksam kadınım değil tanrıçasın, ece.

Denizler yolculuğa çağırır durur da beni

Gitmem düşünerek geri döneceğim günü.

Ben büyük rüzgârları severim; büyük olsun

Aşkım da, özlemim de hepsi, her şey ve mahzun.

İnsan bir yanınca Kerem misali yanmalı,

Uykudan bile mahşer gününde uyanmalı.

Ahmet Muhip Dıranas

Gün Güzeli

Es İst kaum zu sehen, es İst nur für Lippen,
die genau sich verstehen

[Görülmesi zor, bu sadece birbirlerini tam
olarak anlayan dudaklar için.]

bana bir çare söyle

bu hayatta seninle bir yerde nasıl olacağız

aynı demlikten bir bardak çay ve aynı çeşmeden bir yudum su

içebilir miyiz

var diyorum ama

beklemek zor

tek kalbim beni al sana

benimde kan…canımda sensin

bana bir der misin

seni seviyorum

onlar yok mu kayboldular mı

kalbim ne çok karışmış

ateşinde yakmıyor…

odunu yanmış külü olmayan ocaklar gibiyim

gecemde bir baktın gözünün ucuyla

aranan kaç kişi vardı…

ama bir bakanın ısrarla ben olayım
sen yine kal deme
öyle bak…zaten
düşüncelerim yorgun, kalbim ölmek üzere
sen tanrımsın yeniden yaratan nefesinle
bana hayat ver.. diyemem ki daha değişik
kendim gibi olsun
bu kalbi kırığın eski şarkısı
nakaratınla bir daha teselli etse… kim kızabilir
mutlu olmam mı
ben gün güzelimi unutmadım ki
dillerimle ve dudaklarımla
kalbimin derinlerinden gelen kudretli aşkımla
uykusuz gecelerden kalma ruhumla
sevinsin yaralı gönlüm
gözlerim kan yuvası…hasretin boğuyor beni

şarkılar beslesin ruhum
kendimde aynı
hüzünde yüzmeyelim
bende sevgin ile titriyorken
duyumsadığım bütün şarkılar ancak senin içindir

merhametini dilenmek için de yalvarırım
yokluğundur bilirim acılarım

ilâhi damlatanım dinme
körelmiş oklar ve zalim dikenlerle
parçalanmış kalbim kavrulmuş ve yorgun
henüz güneş batmadı
bizimki kış aşkı…yaz değil
benim acımsan da son mutluluğum
benim tanrım bilmesinler
yine de sevişmeden olmuyor… aşkın uykusu
tek olalım

Uykulu

geceleri …uykulu

haline ne gülerdiler

kızıl dudaklarınla

bir çiçek gibi öptün incitmeden

gözlerinin kuruluğu

kalbine düşen iki çiğ damla

göğsünün ateşinde kavurduğun bedeni

kollarına sarılmış tenini terinde yıkadın

uçuşundan kalan güvercin

titrek nefesini veren yürek

kapat içine

avucunda ölmüşse dirilecektir

başka ne olsun görmesinler

hayaldir kaderi…sende kaybolmuş...

değersizliğine bakma

bir öpücük gönderde günü doğsun

tek dileği sarıl kıymetlisi

al götür uzaklara

onun kadar seni kimse sevmedi

kıskanmaz değil ama kıskanır

kutsalı seni… ayırdılar

kapat ve kapla ve kalbine öyle dol…

nesi yoksa varsa sen aşktan yana

sesini bulamıyor farketmedi deme

küstün mü ona

nedeni…

Tesbih Böceği mi Yoksa...

sevdiğime kapısında ağladığımı söyledim
uyuzluğuma bakıp acıdı
sorup duruyor… neden böylesin…
ben böyle olmayım da kimler olsun
beni kov kapından… yapmadın
yine yola koydun beni.
sevgili idik önceden, şimdi ise meçhul…
hangi söz olacak aramızda şimdi

ben neyim…
kapında köpeğinim diyorum olmaz
neyinim o zaman…
değil bu değil
ben neyim…
sevdiğini de söylemeyecek…acıdığını da
neresindeyim
ayağının altındayım
peşinde de değilim…
şimdi yıkılmış ağacın altında kalmış bir böcek
tesbih böceği miyim

bildiği var söylemez …

neden kovmadı kapıdan

inan ki ölüden beterim.

beni sevmiyor… sadece acıyor olsa

acımıyorum da diyor…

ben neyim

olsa olsa

onun uyuz köpeği

Hatıralar… Değil Kazınık

"Aşk, arzu edenin gözüdür".

plotinos

aradan geçen onlarca yıl
derinlerimde hatıralar… değil kazınık
sanki hiç ayrılmadık gibi
hasretim olmaz mı…çözümsüzlük
yine de senin hayallerine
dakikalarca bakıyorum
tesellimi avutuyorlar
ben olamasam da

şimdiye kadar görürdüm
bir kızda omuzlarını
bir diğerinde saçlarını
ya da ahenkli gülüşünü
bunlar benim parçalanmış sevdam
şimdi…sen siz gibiyiz ve çok yalnızım
özlediğini duyduğumda

bir azıcık üzüntü… ama mutlu da oluyorum
beni unutmamış vefalım

hayretimdi… günleri çok sayardım
niye saydığımı bilmeyerek
günler geçti yıllar gibi
belki bir gün biter…umudumla
sana kavuşmak için
nasıl…
nerede… bir şarkı duysam
kemiklerim toprak gibi ezilir
su kenarında duran bir ağaç gibi…tutundum
koparılmayacağım
her şeye karşı…koparılmayacağım
ve sen geleceksin akıntılarla
ince ince kalbime sızımsın
sevgilim…

Sevgilim Şarkım

Her iki cihanda gölgesinde yaşamak için,

Efendimin sandallarının suretine kulluk ederim.

Yusuf Nebhani

dünyaya yabancı… bulunduğum gecede

kendi özüme dalmışken…

neredeydim bilemiyorum

ama sen geldin…birden bire

gün aydınlığım

yağmur sesinle

yüreğimin kederi dağılıp gitti

hayallerimdendin…gerçekleştin

seni anarım kaç zamandır nedensiz

bilmez gibi kalbim çırpınırdı

ve sen tamamladın hayatımı

beni kalbine…ait olduğum yere götürür müsün

asla ayrılmayalım bir daha

yıllardır söylenen şarkılarda

susturulduğum yoktu

saklandım kendimden…yüreğimden

göğüm değişse…gönül bağımda umudum bitmezdi

şimdi sessiz yabandayız

geçmişin pişmanlıkları…geleceğin korkuları

sen ve ben…silindiler

kederli şeylerin düzeninde

yüreğimizle düzeltelim

kaderle işbirliği edebiliriz artık

iki gözüm damlası

ruhumun yalnızlık çölünde yaşarken

fırtınalar eserdi...geceler de çok uzundu

zihnim okyanuslarında

dolunca içime ilahi varlığın

sevinç çığlığım senden başkasıyla olmayacak

günışığım…bana ne kimlerden

şarkımsın… sen söylen

Ben Anlatıyorum

Ağlasam sesimi duyar mısınız,
Mısralarımda;
Dokunabilir misiniz,
Gözyaşlarıma, ellerinizle?

Bilmezdim şarkıların bu kadar güzel,
Kelimelerinse kifayetsiz olduğunu
Bu derde düşmeden önce

Bir yer var; biliyorum;
Her şeyi söylemek mümkün;
Epeyce yaklaşmışım, duyuyorum;
Anlatamıyorum.
Orhan Veli

ipek gibi yumuşak tatlı tenin

elimi bir tutsaydı okşayan nefesin

haz uyandırır dimağımda hayallerin

kamçılayıcı çiçeklerde …bile duyulmaz kokuların

gecenin serinliğinde ürkerek

ve mesafeler engel olamadan daima duyarım

sabahın gülümseyen ışıkları

yumuşak yatağın kucağında
misk gibi kokan terli vücuduna
sarılsın kuş tüyünden hafif nefesin
tutamadığım kollarına
ve bir bulut şeklinde gel aklımı kapla
yabancıların dillerinde de söylense
esenlik olsun şarkım duyumsasın bedenim
cennette kıskansın ve ışığından kaybolsun
her şey o da senin için

farkında mısın..
biz seninle ay ve güneş gibiyiz
biri kaybolurken diğeri çıkan
kavuşmak mı deriz
çok zor …olsun
aramızdaki musiki nağmeleri
temiz ve elle tutulmaz bir bağla
salıncaklarımızda sallanıyor
ben senin eserin kalbim ve seninleyim

Geç Kalmadan

hayalinle özlem giderirken
suçlu gibi günahlar kuyusunda gezme
dik durma
eriyip tükenirken… çektiğimiz acılarla
biz aşkın sevabıyız... günah değil
yeryüzü aşkın kendi olana dek
bu kavga sürecek
korkma…sar beni
eridikten sonra nasıl tutunuruz
kim bulmuş kaybettiğini
kurutma şu toprağı… çürütmeden bedeni
bir kez sarılsak...rüyada görülsek
fakat uykusuz… sabahlarım

bunu bir anlatabilseydim
kıymetlim…
üzülüyorum yıllarımı çalan sahte sevilere
aşk onlar için bir kelimeydi

içim yanıyor ilk ve son şarkımsın

ruhum gölgen

gün doğmadan… geç kalmadan

sar beni

Diyebildim Açıktan

“hayat bir nâme

her günü bir beyit

tamamı bir şarkı eder "

yaşayan çöl bedenimde
yalnızlıkla gecelerimde
inlerken ruhum…kalbim
içimdeki korkular…acılar
taşa toprağa sesleniyor
yetiyor mu bunlar
istiyorum…bilinmeyen bir yerde seni
öpmek…kendimi kaybetmek
günah da olsa iç geçiriyorum

ah!
kalbim…ruhum… kalem kaşlım…güzelim
yüzündeki aydınlığı gören beni… azarlama
saçlarının dumandan örülü kıvrımları
boynuma değil de… rüzgarlara kapılmasına
bile dayanamıyorum

nedense dün gözlerini gökyüzüne dikmiş gördüm
yanaklarından süzülüp akan iki damla yaş
içten söylediğin şarkının heceleri
üzgün kalbime değdi
tümüyle kayboldum…tanrım dedim
bu günahkârı…bırakma

bensizlikle
bahçelerin çiçeklerinde
ulu ağaçların hışırtılarında
karanlık durgun sularda
şarkılarla düş görüyorum
çok görme bunu bana
günahıma asla pişman da değilim
herkes seni gördüğünde
gizli gizli tapındılar…korktular
cesaretimle ben
seni öptüm doyasıya
şükür… bunu diyebildim açıktan
…

Hatıran Sızdı

"Herkesin bir şarkısı vardır.

Bunlar duyulduğunda bir insanı hatırlatan şarkılardır.

Elbette bir insan birçok türkü bilip söyleyebilir.

Ama yine de, duyulduğunda sizi hatırlatan bir türkü varsa, o sizin şarkınız demektir."

hatıran sızdı geçen yıllardan
sevdamı duyduğundan beri
gözlerimden kan damlıyor…yaş değil
hasretlik içimde… yanıyorum
ağlarken uğruna gör sen gözlerimi
bugün olmadı… yarın da
belki yıllardan sonra
benim…gözlerim
biliyorum…göreceksin
nasıl olsa her gece ağlar
dinlediğimiz şarkılarda… ıssız gecelerde
gönlüm… ama hangisi
bizim şarkımız…söylemedin

ben de bilemem ki…

baş edemiyorum…dokunamadığımın ezikliğine
çok özlesem de
düşlerimde kavuştum
yeminlerim oldu üstüne
içimden bile gizli
kalbim kanıyor
derin düşümü anlatamam
sonsuzluk…neye yarar
içtiğim aşk ve rüyalar…buruk mutluluk
bari sen bir şey söyle… tanrım
her şarkı da biraz daha ölüyorum

Beyaz Mürekkeple Yaz

..her zaman o iyi anne sütünden
hiç olmazsa bir parça vardır..
Beyaz mürekkeple yazar kadın.

"Helene Cixous"

bu günüm fısıltılı

adını ansam yüreğim çatlar…nar gibi

ağızlarda dudaklarım…leylam derdi

şiirlerde şarkılarda gizlemiştim

sevincini yitirdi her şey

şimdi bir hiç gibi

neden sustu sevdiğimiz şarkılar

sızanlar aramıza hiç beklemediğimdi

hani anlarım bildiklerimi

bu ötekiler nerden çıktı

âlem bir yana biz bir yana

aklımın ucundan geçmiyorlardı

kar mı edindiler… sana bir an beni unutturmayı

ışığını söndürdüğünde gün …

kıskançlıklar şarkılarla dağılsın

tek duam sana âşık olmaktı

sözcüklerle…iniltilerle sevişelim

kalbime sarıl büyük aşkı beraber okuyalım

kırmızı dudaklarını bile ısırmak istiyorum

kınamasınlar…ne var ki…

sözcükleri kötü yapan

korkular ve gereksiz kuruntulardı

meftunum…kesiğim…âşıkım

senden ayırıyor diye aynaları siyah örtülerle kapattım

değil kimse…ben dahi salınmayayım

tutkulu bir aşkla beslenen ruhumu

senden başkası görmesin

kör karanlığımda bile tanrı'nın sesini duyarken

sonsuzluğun şarkısını beraber dinlerken …

her gün gibi sesin yok ya

gülüşlerim kayboldu

beraber dinlediğimiz unutulmuş o güzel şarkılar

yüzüme dalga vurup geçiyor

ve sen yoksun…

ne olur…ışığım gel… yan bana

adını anayım omzuna yaslanıp

sabahımda akşamımda

karşılarken uğurlarken

yetmiyor zihnim …sen fısıldan

ya da beyaz mürekkeple yaz

okusun kalbim

Nasıl Sevmeliyimden

"Seni!

Seni hiç sevmedim veya nasıl sevmeliyimden daha çok seviyorum.

Sen, hiçbir zaman başkaları ile kıyaslanmadan yalnız kalacaksın.

Bu, karışık ve derin bir şey, her işte beni tutan, tüm iştahımı düzene sokan ve tüm düşüncelerimi süsleyen bir şey. **Öyle ki hayalinde kaldım… gerçekliğin neredeyse kayboldu.**

(Seni gördüm sanki) neşeyle dolu yüzünü, sana hayran olarak kelimeleri okuduğumda (...) tefekkür ediyorum (...) Bana yaşlılığında, çirkin bile olsan ve hiçbir şey seni nazarımda değiştirmeyeceğini düşünüyorum.

Biliyorsun…aramızda bir anlaşma var ve bizden bağımsız.

Seni bırakmak için her şeyi yapmadım mı?

Başkalarını sevmek için her şeyi yapmadın mı?

Birbirimize geri döndük, çünkü birbirimiz için yaratılmışız.

Seni yüreğimde kalan şeylerle seviyorum.

Gizli gizli sakladığım parçalarla.

Seni daha çok mutlu etmek istiyorum, seni daha çok mutlu etmek istiyorum.

Seni tüm arzularını yerine getirirken görmek istiyorum. "

G-Flaubert'den Louise Colet'e 21 Ağustos 1853